

BİR MEHMETÇİK ÖYKÜSÜ

Mehmet okula gitmek için hazırlanmış yola çıkmıştı. Kendisi 16 yaşında, siyah saçlı, kahverengi gözlü, yakışıklı bir delikanlıydı. Okula varmıştı. Tam oturur oturmaz arkadaşı ile konuşmak üzereyken bir üstçavuş geldi ve dedi ki;

‘‘Kalkın. Seferberlik var. Cepheye vatanımız, milletimiz için gitmeliyiz.’’

Mehmet bunu duyduğu gibi anasının yanına gitti. Anasına sarılarak vedalaştı ve şu sözleri sarf etti; ‘‘Oraya vatanım, milletim ve babam için gidiyorum ana. Elveda.’’ dedi.

Yola koyulmuşlardı, bir ay boyunca durmadan ilerlediler. Cepheye varınca ilk başta sadece mermidir, yiyecektir o tür şeyler taşırdı. Orada Ömer diye birisiyle tanıştı. Ömer’de 16 yaşında idi. Ömer savaştan korkuyordu ama yanında Mehmet varken, aksine savaşmak için can atıyordu. Mehmet o vatan aşkını iyice tatmıştı. Onun babası da şehitti.

Bir gün gece çıkartma olacağını duydu. O gün 6 Ağustos’tu ve babasının vefat ettiği zamandı. Birden her yeri 50.000 civarında asker sardı. Onlar İngiliz idi, acımasızlardı. Ama Mehmet hiç korkmadı. O da ilk defa silah sıkacaktı, tüm gücüyle karşı koydu. Ömer’de yanında idi o da tüm gücüyle savaşıyordu. Üç gün boyunca aç susuz nöbette beklediler.

10 Ağustos olmuştu ve düşman pusuda geceyi bekleyip tüm gücüyle saldırdı. Mehmet korkmadan mermilerin üstüne atladı. Ömer’e bir bakmıştı ki Ömer yerde anam anam diye ağlıyordu. Mehmet cepheye dönemezdi saldırının karşısında durmalıydı. Ama bir yandan da Ömer vardı. Karar vermek zorundaydı ve en doğru kararı verdi.

Ömer’i uyardı. ‘‘Bekle, sakın uyuma. Döneceğim kardeşim.’’ dedi.

Ömer ağlayarak ‘‘Bırakma.’’ dedi ve gözlerini yumdu.

Mehmet geri döndüğünde Ömer hayatına son vermişti. Mehmet orada yıkıldı. Sabah olmuş, saldırıyı önlemişlerdi. Düşmana çok büyük zarar vermişlerdi. Seferberlik bitmiş, Mehmet evine dönmüştü. Gururluydu, sevinçliydi. Annesinin yanına gidip sarıldı. Bir süre sarıldıktan sonra annesine, ‘‘Ömer diye bir dostumu kaybettim.’’ diyerek ağladı, her şeyi anlattı.

O günden sonra Mehmet vatani için her şeyi yaptı. Mehmet çok iyi bir aile kurmuştu, iki çocuğu oldu. Yetmiş yaşında vefat etti..

Bende buradan tüm arkadaşlarım, kardeşlerim ve ağabeylerim adına sesleniyorum;

Vatanımız için savaşmaya, gerekirse ölmeye hazırız. Vatan ve milletten önemli bir şey yoktur. Vatan olmazsa aşk, sevgi, mutluluk olmaz. Vatan olmazsa çocuklar gülemezler, sevgililer pamuk şeker yiyemezler. Bu yüzden vatan çok önemli. Allah askerlerimizin yar ve yardımcısı olsun.

Melih PİŞKİN 9/A